

Pochovejmež ho v srdcích svých,
mažme drahú mastí,
kteráž z těchto věcí vonných
připravená jesti:

Z mirhy, jenž jest bázeň Boží,
neb tá hrách vyhání
a dobré skutky v nás množí,
nedá porušení.

Aloe k tomu byti má,
jenž má moc čistiti,
toť živú víru znamená,
jenž od hříchů čistí.

Arómata, vonné věci
mají se též stlúci,
ty modlitby znamenají,
naboženství vrúci.

Modlitba nebe prorází,
věci nepodobné
činí, vchází před tvár Boží,
že bývají možné.

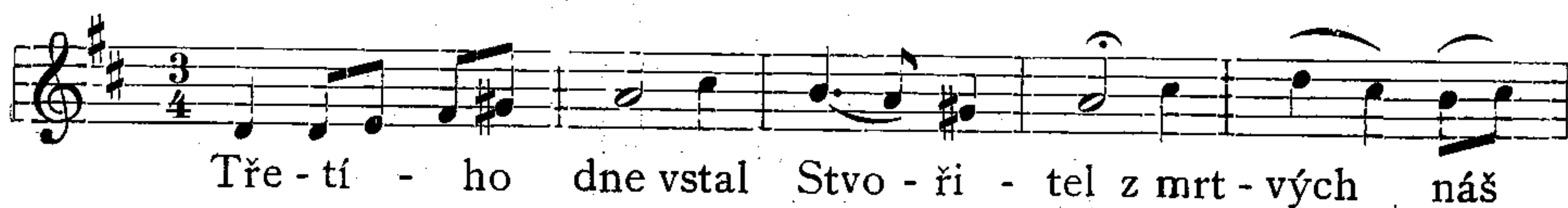
Jestliže tak učiníme,
nábožně s žalostí,
v srdci svém jeho najdeme,
živého s radostí.

Dejž památku tak světiti,
Tvého pochování,
Kriste, šťastně dej dočkati
hodů z mrtvých vstání.

VI. Písně velikonoční.

1951.

Od Vsetína.

Třetího dne vstal Stvořitel z mrtvých náš milý
Spasitel, radujme se, veselme se.